

**ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ХАРКІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ МЕДИЦИНИ ТА БІОМЕДИЧНИХ НАУК»**

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО АКАДЕМІЧНУ ДОБРОЧЕСНІСТЬ СПІВРОБІТНИКІВ
ТА ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
Приватного закладу вищої освіти
«Харківський інститут медицини та біомедичних наук»**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою

ПЗВО «ХІМБН»

Голова Вченої ради

 В. ОСТАПЕНКО

(Протокол від 27.10.2021 р., № 01)

Введено в дію Наказом

від 27.10.2021 р. № 24

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1 Положення про академічну доброчесність співробітників та здобувачів вищої освіти (далі – Положення) Приватного закладу вищої освіти «Харківський інститут медицини та біомедичних наук» (далі – Інститут) в процесі освітньої та освітньо-наукової діяльності встановлює загальні засади, норми та правила при виконанні письмових робіт здобувачами вищої освіти на другому освітньому (магістерському) рівні вищої освіти та співробітниками під час виконання функціональних обов'язків.

1.2 Положення спрямоване на забезпечення честі, гідності, взаємної поваги і довіри, рівноправності та толерантності усіх учасників освітнього та освітньо-наукового процесів шляхом дотримання принципів та загальноприйнятих норм щодо етичної поведінки усіма науково-педагогічними працівниками, здобувачами освіти, а також іншими особами, які проводять дослідження чи навчаються в Інституті.

1.3 Положення базується на нормах й принципах закріплених Конституцією України, Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про авторське право і суміжні права», «Про запобігання корупції», нормативно-правовими актами КМУ України, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства освіти і науки України, Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти та організаційно-розпорядчими документами Інституту.

1.4 Дотримання академічної доброчесності здобувачами вищої освіти передбачає:

- застосування в освітньому процесі державної мови;
- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного контролю та підсумкового контролю результатів навчання;
- посилення на джерела інформації у разі запозичення ідей, тверджень, відомостей;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної, наукової діяльності;
- дотримання норм законодавства про авторське право.

1.5 Дотримання академічної доброчесності співробітниками передбачає:

- самостійне створення усіх результатів навчальної, наукової, методичної діяльності відповідно до функціональних обов'язків (книги, брошури, статті, навчальні та навчально-методичні посібники, атласи, об'єкти інтелектуальної власності, тестові завдання для контролю знань, виступи, лекції, комп'ютерні програми, бази даних, тексти перекладів тощо);
- дотримання загальноприйнятих етичних норм;
- дотримання норм Конституції і законів України.

1.6 Положення є невід'ємною складовою системи забезпечення якості вищої освіти і наукової діяльності Інституту.

1.7 У цьому Положенні, відповідно до положень Закону України «Про освіту», терміни і поняття вживаються в такому значенні:

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього

процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості), та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства, без належного оформлення посилань.

Академічна свобода – самостійність і незалежність учасників освітнього процесу під час провадження педагогічної, науково-педагогічної, наукової та/або інноваційної діяльності, що здійснюється на принципах свободи слова, думки і творчості, поширення знань та інформації, вільного оприлюднення і використання результатів наукових досліджень з урахуванням обмежень, установлених законом.

Викладацька діяльність – діяльність, яка спрямована на формування знань, інших компетентностей, світогляду, розвиток інтелектуальних і творчих здібностей, емоційно-вольових та/або фізичних якостей здобувачів освіти (лекція, семінар, тренінг, курси, майстер-клас, вебінар тощо), та яка провадиться педагогічним (науково-педагогічним) працівником, самозайнятою особою (крім осіб, яким така форма викладацької діяльності заборонена законом) або іншою фізичною особою на основі відповідного трудового або цивільно-правового договору.

Етика академічних взаємовідносин – сукупність встановлених і визнаних освітньою та науковою спільнотами правил моралі здобувачів вищої освіти, працівників Інституту.

Заклад освіти – юридична особа публічного чи приватного права, основним видом діяльності якої є освітня діяльність.

Необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

Обман – надання завідомо неправдивої інформації стосовно власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування.

Освітній процес – система науково-методичних і педагогічних заходів, спрямованих на розвиток особистості шляхом формування та застосування її компетентностей.

Освітня діяльність – діяльність суб'єкта освітньої діяльності, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу у формальній та/або неформальній освіті.

Педагогічна діяльність – інтелектуальна, творча діяльність педагогічного (науково-педагогічного) працівника або самозайнятої особи у формальній та/або неформальній освіті, спрямована на навчання, виховання та розвиток особистості, її загальнокультурних, громадянських та/або професійних компетентностей.

Першоджерело – безпосереднє джерело певних відомостей або оригінальна основоположна праця (опублікований текст інших авторів), що містить певну

інформацію.

Результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, набуті у процесі навчання, виховання та розвитку, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих освітніх компонентів.

Самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів.

Списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання.

Учасники освітньо-наукового процесу – це здобувачі освіти, педагогічні, науково-педагогічні та наукові працівники, батьки здобувачів освіти; фізичні особи, які провадять освітньо-наукову діяльність; інші особи, передбачені спеціальними законами та залучені до освітньо-наукового процесу у порядку, що встановлюється Інститутом.

Фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях.

Фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень.

Хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі.

Цитата – порівняно короткий уривок з літературного, наукового чи будь-якого іншого опублікованого твору, який використовується, з обов'язковим посиланням на його автора і джерела цитування, іншою особою у своєму творі з метою зробити зрозумілішими свої твердження або для посилання на погляди іншого автора в автентичному формулюванні.

Шахрайство – підробка підписів в офіційних документах (залікових книжках, актах, звітах, угодах тощо); використання під час контрольних заходів заборонених допоміжних матеріалів або технічних засобів (шпаргалки, мікронавушники, телефони, планшети тощо); проходження процедур контролю знань підставними особами; здавання або репрезентація різними особами робіт з однаковим змістом як результату навчальної чи наукової діяльності.

Якість освітньої діяльності – рівень організації, забезпечення та реалізації освітнього процесу, що забезпечує здобуття особами якісної освіти

та відповідає вимогам, встановленим законодавством та/або договором про надання освітніх послуг.

1.8 Загальними принципами академічної доброчесності, якими мають керуватися учасники освітнього процесу, є:

Принцип законності – суворе дотримання законодавства всіма учасниками освітньої діяльності.

Принцип чесності та порядності – інтелектуальна та особиста чесність у процесі навчання, викладання, наукових досліджень, недопущення будь-яких форм обману, неправдивих тверджень, брехні, шахрайства, крадіжки або інших

форм нечесної поведінки.

Принцип справедливості – неупереджене ставлення учасників освітньої діяльності одне до одного, прозоре та об'єктивне оцінювання результатів діяльності.

Принцип взаємної довіри та взаємодопомоги – вільний обмін ідеями та інформацією в освітньому середовищі, співпраця та вільне продукування нових ідей, орієнтація на суб'єкт-суб'єктну або партнерську взаємодію.

Принцип поваги – виявлення поваги як до себе, так і до інших, незалежно від віку, статі та статусу; уникнення зловживань посадовим становищем виборними чи призначеними представниками Інституту.

Принцип відповідальності – сумлінне виконання своїх зобов'язань, протистояння будь-яким формам дискримінації, ганебним учинкам, негативному впливу інших осіб, здатність брати на себе відповідальність за результати своєї діяльності, готовність подавати приклад відповідальної поведінки.

Принцип прозорості – уникнення зловживань посадовим становищем виборними чи призначеними представниками Інституту, прозорість і публічність прийняття та виконання управлінських рішень, освітньої, науково-дослідницької, господарської та фінансової діяльності.

Дотримання зазначених вище принципів має бути справою доброчесності всіх без винятку членів інститутської спільноти.

2. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ПРИНЦИПІВ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ У ПЗВО «ХАРКІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ МЕДИЦИНИ ТА БІОМЕДИЧНИХ НАУК»

2.1. Закон України «Про освіту».

Стаття 42. Академічна доброчесність.

1. Академічна доброчесність - це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

2. Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає:

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;
- контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти;
- об'єктивне оцінювання результатів навчання.

3. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та

підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

4. Порушенням академічної доброчесності вважається:

- академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;
- самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;
- фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;
- фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;
- списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;
- обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;
- хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;
- необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти;
- надання здобувачам освіти під час проходження ними оцінювання результатів навчання допомоги чи створення перешкод, не передбачених умовами та/або процедурами проходження такого оцінювання;
- вплив у будь-якій формі (прохання, умовляння, вказівка, погроза, примушування тощо) на педагогічного (науково-педагогічного) працівника з метою здійснення ним необ'єктивного оцінювання результатів навчання.

5. За порушення академічної доброчесності педагогічні, науково-педагогічні та наукові працівники закладів освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- відмова у присудженні ступеня освітньо-наукового чи освітньо-

творчого рівня чи присвоєнні вченого звання;

- позбавлення присудженого ступеня освітньо-наукового чи освітньо-творчого рівня чи присвоєного вченого звання;
- відмова в присвоєнні або позбавлення присвоєного педагогічного звання, кваліфікаційної категорії;
- позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів чи займати визначені законом посади.

6. За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо);
- повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;
- відрахування із закладу освіти (крім осіб, які здобувають загальну середню освіту);
- позбавлення академічної стипендії;
- позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.

7. Види академічної відповідальності (у тому числі додаткові та/або деталізовані) учасників освітнього процесу за конкретні порушення академічної доброчесності визначаються спеціальними законами та/або внутрішніми положеннями закладу освіти, що мають бути затверджені (погоджені) основним колегіальним органом управління закладу освіти та погоджені з відповідними органами самоврядування здобувачів освіти в частині їхньої відповідальності.

8. Порядок виявлення та встановлення фактів порушення академічної доброчесності визначається уповноваженим колегіальним органом управління закладу освіти з урахуванням вимог цього Закону та спеціальних законів.

Кожна особа, стосовно якої порушено питання про порушення нею академічної доброчесності, має такі права:

- ознайомлюватися з усіма матеріалами перевірки щодо встановлення факту порушення академічної доброчесності, подавати до них зауваження;
- особисто або через представника надавати усні та письмові пояснення або відмовитися від надання будь-яких пояснень, брати участь у дослідженні доказів порушення академічної доброчесності;
- знати про дату, час і місце та бути присутньою під час розгляду питання про встановлення факту порушення академічної доброчесності та притягнення її до академічної відповідальності;
- оскаржити рішення про притягнення до академічної відповідальності до органу, уповноваженого розглядати апеляції, або до суду.

9. Форми та види академічної відповідальності закладів освіти визначаються спеціальними законами.

10. За дії (бездіяльність), що цим Законом визнані порушенням академічної доброчесності, особа може бути притягнута до інших видів відповідальності з підстав та в порядку, визначених законом.

3. ПРАВИЛА ТА ПОЛІТИКА АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ІНСТИТУТІ

3.1 Учасники освітнього процесу Інституту зобов'язані:

- дотримуватися вимог законодавства України та внутрішніх нормативних документів Інституту, не чинити правопорушень і не сприяти їхньому скоєнню іншими особами;
- сприяти розвитку позитивної репутації Інституту;
- сприяти попередженню й запобіганню різних видів порушень під час усіх видів діяльності;
- сприяти становленню та розвитку партнерських відносин між учасниками освітнього процесу;
- дотримуватися принципів та правил академічної доброчесності.

3.2 Дотримання академічної доброчесності педагогічними та науково-педагогічними працівниками передбачає:

- посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну* творчу) діяльність;
- контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти;
- об'єктивне оцінювання результатів навчання.

3.3 Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання;
- посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної інформації творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

3.4 Порушенням академічної доброчесності вважається:

- академічний плагіат;

Форми академічного плагіату:

- використання у власному творі чужих матеріалів (зображень, тексту) у тому числі з мережі Інтернет, без належних посилань;
- парафраз або цитування матеріалу, створеного іншою особою, як опублікованого, так і ні, без належного дотримання правил цитування;
- спотворене представлення чужих ідей, їх синтез або компіляція з першоджерел;
- представлення в якості власного твору (есе, курсової роботи, дипломного проекту, тез, статті тощо) матеріалу, що був отриманий з Інтернету або від третіх осіб в обмін на фінансову винагороду / послугу чи соціальні зв'язки.

- самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;
- фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в вітньому процесі або наукових дослідженнях;
- фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;
- списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;
- обман – надання неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, само плагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;
- необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти;
- вплив у будь-якій формі (прохання, умовляння, вказівка погроза примушування тощо) на педагогічного (науково-педагогічного) працівника з метою здійснення ним необ'єктивного оцінювання результатів навчання.

Види академічного плагіату:

- клонування – копіювання, точне відтворення (слово в слово) чужого тексту та/або запозичення ілюстрацій з наступним представленням їх як авторських;
- копіювання – матеріал містить значну частину тексту та/або ілюстрації одного джерела без змін;
- «знайти-замінити» – зберігається основний зміст джерела зі зміною ключових слів і фраз;
- ремікс – парафраза матеріалів кількох джерел упорядковуються так, щоб текст виглядав цілісним;
- гібрид – поєднання цитованих джерел і скопійованих матеріалів (тексту, ілюстрацій) без посилання;
- мешап – мікс (змішування) скопійованих матеріалів із кількох джерел;
- використання неіснуючих джерел – текст містить посилання на неіснуючі джерела, недостовірні або неточні відомості про джерела;
- агрегатор – текст та/або ілюстрації мають належне оформлення цитат, але майже не містить оригінальних думок, власного внеску автора (стосується лише наукових робіт, де обов'язковою частиною є авторські дослідження).

3.5 Не допускаються під час провадження освітньої та освітньо-наукової діяльності вчинення її учасниками дій, які матимуть наслідком вчинення порушення академічної доброчесності, в т. ч. таких як:

- імітація освітньої та наукової діяльності;
- неправдиве співавторство:
 - приписування співавторства особам, які не брали кваліфікованої участі

у дослідженні та підготовці публікації (зокрема, це стосується зарахування до авторів керівників установ і підрозділів, які безпосередньо не брали участі у виконанні роботи, працівників чи студентів, які здійснювали лише технічну допомогу тощо);

- не включення до співавторів осіб, які брали активну кваліфіковану участь у дослідженні та підготовці публікації, зокрема, у постановці цілей та завдань роботи, формулюванні її висновків, розробці алгоритмів, аналізі результатів експериментів та розрахунків, написанні тексту тощо;

- свідоме викривлення посилань на джерела, свідоме викривлення інформації, що міститься у джерелах, на які зроблені посилання (в деяких випадках це може також бути академічним плагіатом);

- проходження процедур контролю та оцінювання результатів навчання підставними особами; - продаж, поширення, постінг або публікація курсів лекцій, роздаткових матеріалів, записів або іншої інформації, наданої викладачем, а також використання їх для будь-яких комерційних цілей без письмового дозволу викладача;

- симуляція погіршення стану здоров'я, хвороби з метою уникнення контрольних заходів;

- отримання копії екзаменаційних білетів, питань чи завдань раніше, ніж буде дозволено викладачем;

- недозволене співробітництво, зокрема, при виконанні студентських проектів, що подаються як результати самостійної роботи; використання недозволеної допомоги при виконанні індивідуальних та контрольних завдань;

- повторне подання здобувачами освіти письмових робіт, які вже подавалися як звітність з інших дисциплін, без дозволу викладача (іноді це розглядають як різновид самоплагіату);

- підробка підписів в офіційних документах (залікових книжках, актах, звітах, угодах тощо);

- надання відгуків або рецензій на наукові або навчальні роботи без належного проведення їх експертизи;

- надання закладом вищої освіти або його співробітниками недостовірної інформації про заклад, його освітні програми, систему оцінювання, результати навчання, конкурси тощо;

- неправдиві повідомлення здобувачів освіти про події, які вимагають припинення освітнього процесу, перенесення контрольних заходів тощо (техногенні аварії, стихійні лиха, загроза вибуху тощо);

- академічний саботаж – завдання шкоди, псування, затримка або непотрібне ускладнення навчальної або дослідницької роботи інших осіб, навмисне знищення даних, уповільнення процесу рецензування роботи автора для використання результатів у власних цілях тощо;

- проходження процедур контролю знань підставними особами;

- викривлення наукових досягнень.

3.6 Види академічної відповідальності (у тому числі додаткові та/або деталізовані) учасників освітнього процесу за конкретні порушення академічної доброчесності визначаються спеціальними заходами, що здійснюються Комісією

щодо забезпечення академічної доброчесності.

3.7 Реалізація політики академічної доброчесності Інституту здійснюється через: протидію будь-яким проявам неправомірної вигоди; інформування на веб-сайті Інституту про заходи щодо забезпечення академічної доброчесності; використання спеціальних онлайн сервісів з метою перевірки навчальних та наукових текстів на плагіат, формування умов для розвитку взаємної довіри й поваги між учасниками освітнього процесу; вивчення досвіду вітчизняних та зарубіжних закладів освіти щодо реалізації академічної доброчесності в освітньому середовищі.

3.8 За порушення академічної доброчесності учасники освітнього та освітньо-наукового процесів можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

а) для здобувачів вищої освіти:

- позбавлення наданих Інститутом пільг з оплати навчання;
- повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо);
- повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;
- позбавлення академічної стипендії;
- відрахування із закладу освіти;

б) для співробітників Інституту:

- виключення зі складу Вченої ради, дорадчих і робочих органів Інституту або обмеження права на участь у роботі таких органів на певний термін;
- письмове попередження;
- позбавлення почесних звань, нагород, стипендій тощо, присуджених Інститутом;
- відмова в рекомендації щодо присвоєння вченого звання, наукового ступеня тощо;
- звільнення.

За кожне порушення академічної доброчесності здобувачі вищої освіти і співробітники Інституту можуть бути притягнуті як до одного, так і до кількох видів академічної відповідальності.

3.9 Контроль за дотриманням академічної доброчесності здійснюють завідувачі відповідних кафедр. За інформування здобувачів освіти про неприпустимість порушення академічної доброчесності, реалізацію заходів щодо запобігання проявам академічної нечесності на факультетах відповідають декани та їх заступники.

4. ПОРЯДОК ПЕРЕВІРКИ АКАДЕМІЧНИХ ТЕКСТІВ НА НАЯВНІСТЬ ПЛАГІАТУ

4.1 Перевірці на наявність ознак академічного плагіату обов'язково підлягають:

- навчальні (курсіві роботи (проекти), реферати тощо) та кваліфікаційні (атестаційні роботи (проекти)) роботи здобувачів вищої освіти, які на

етапі подання роботи до захисту перевіряються безпосередньо керівником навчальної/кваліфікаційної роботи або відповідальним співробітником на кафедрі;

- науково-методичні роботи (підручники, навчальні посібники, конспекти лекцій, методичні вказівки), монографії, а також електронні твори (колекції матеріалів на ОС\У, дистанційні курси, масові відкриті онлайн курси тощо), які на етапі рецензування перевіряються відповідальним співробітником навчально-методичного відділу;

- наукові роботи (рукописи статей, тези доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або оргкомітетів заходів наукового, науково-технічного і науково-методичного спрямування (конференцій, семінарів дисертації), які на етапі подання роботи до редакційної колегії журналу, до оргкомітету конференції, до розгляду спеціалізованою вченою радою (залежно від типу роботи) перевіряються відповідальним співробітником наукового відділу;

- заключні звіти за результатами виконання НДР, що фінансуються за рахунок державного бюджету перевіряються науковим керівником НДР.

4.2 Перевірка всіх видів робіт проводиться за допомогою програми StrikePlagiarism, або Unichек, або іншої ліцензованої програми (далі – програма), яка дозволяє згенерувати звіт за результатами перевірки зі встановленням факту наявності чи відсутності текстових та (або) ілюстративних запозичень.

4.3 Алгоритм перевірки робіт на наявність ознак академічного плагіату здійснюється відповідно до інструкції роботи з програмою.

4.4 Звіт за результатом перевірки передається до Комісії щодо забезпечення академічної доброчесності, яка надає експертний висновок про наявність/відсутність академічного плагіату в роботах. У разі негативного висновку робота направляється на доопрацювання.

5. КОМІСІЯ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

5.1 З метою моніторингу дотримання учасниками освітнього процесу моральних та правових норм цього Положення, а також розгляду та прийняття рішень щодо виявлених фактів порушення академічної доброчесності учасниками освітнього та освітньо-наукового процесів, в Інституті створюється Комісія щодо забезпечення академічної доброчесності (далі – Комісія).

5.2 Комісія є дорадчим органом Інституту, на яку покладено такі завдання: виявляти порушення академічної доброчесності з боку учасників освітнього процесу; розглядати скарги про підозру в застосуванні неетичних практик в освітній і науковій діяльності; одержувати і розглядати заяви щодо порушення цього Положення та надавати пропозиції адміністрації Інституту щодо накладання відповідних санкцій.

5.3 Комісія у своїй роботі керується Конституцією України, Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», іншими чинними нормативно-правовими актами, рекомендаціями Національного агентства із забезпечення

якості вищої освіти, Статутом Інституту, цим Положенням, «Положенням про організацію освітнього процесу у Приватному закладі вищої освіти «Харківський інститут медицини та біомедичних наук».

5.4 Комісія складається з представників професорсько-викладацького складу кафедр Інституту, а також голови представницького органу профспілкової організації Інституту; до складу Комісії повинні входити представники органів студентського самоврядування. Залежно від специфіки питання, що розглядається, за потреби, письмовим розпорядженням голови Комісії до її складу вводяться додаткові члени з числа співробітників закладу вищої освіти.

Комісія, як правило, обирається терміном на два роки, склад Комісії затверджується наказом ректора.

5.5 До членів Комісії не можуть обиратися особи, які притягувалися до відповідальності за порушення цього Положення. Члени Комісії, проти яких висунуто звинувачення в порушенні цього Положення, не можуть брати участь у її засіданнях. Члени Комісії, які були звинувачені в порушенні цього

Положення, усуваються від діяльності в Комісії, а на їхнє місце обирається інша особа.

5.6 Засідання Комісії вважається правомірним у разі, якщо участь у її роботі приймає не менше двох третин членів. Рішення Комісії вважається прийнятим, якщо воно підтримано простою більшістю голосів її членів відкритим голосуванням і оформлюється протоколом, який підписують голова і секретар Комісії.

5.7 Виявлення фактів порушення академічної доброчесності здобувачами вищої освіти під час здійснення освітньо-наукової діяльності здійснюється передусім викладачами (в межах дисциплін, які вони викладають); факти порушення академічної доброчесності співробітниками Інституту виявляються передусім посадовими особами закладу вищої освіти, зокрема, керівництвом структурних підрозділів, спеціалізованих вчених рад, оргкомітетів конференцій, редакцій наукових журналів тощо.

5.8 Учасник освітнього процесу, який став свідком або має серйозну причину вважати, що стався факт порушення цього Положення, повинен повідомити про це Комісії у письмовому вигляді. У цьому випадку голова Комісії не пізніше, ніж через 10 днів після подання скарги, оголошує про проведення позачергового засідання, на якому відбувається розгляд скарги. Особа, що подала скаргу, повинна викласти в ній аргументи, які свідчать про порушення академічної доброчесності, та надати відповідні докази.

5.9 Процедура розгляду питання щодо порушення академічної доброчесності включає такі стадії: повідомлення особи про подання скарги. Відповідач має бути ознайомлений із висунутою проти нього підозрою, особливостями процедури розгляду означеного питання. Допускається право вето відповідача щодо будь-якого члена Комісії, якщо підозри в його упередженості є обґрунтованими. Учасник освітнього процесу може визнати свою провину в допущеному порушенні. У такому разі розслідування не проводиться, а факт визнання провини враховується при визначенні виду академічної відповідальності. Проведення розслідування. Процедура розгляду

питання передбачає: опитування свідків (свідком може бути будь-який учасник освітнього процесу, якому відомі обставини, що стосуються справи); вивчення першоджерел (публікації, підсумкові роботи); проведення консультацій з експертами (експертом може бути особа, якій доручено провести дослідження матеріальних об'єктів, явищ і процесів, що містять інформацію про обставини справи, й дати висновок із питань, які виникають під час розгляду справи і стосуються сфери її спеціальних знань); інші заходи, необхідні для проведення об'єктивного розслідування. Завершення розслідування та підготовка звіту. За результатами розгляду питання та з'ясування всіх обставин Комісія готує письмовий звіт, який містить такі складові: вступна частина (дата складання та строки проведення розслідування, учасники процедури розгляду порушення правил академічної чесності та зміст скарги); описова частина (інформація по суті питання, яка була розглянута Комісією); мотивувальна частина (обставини та докази, які комісія взяла до уваги); резолютивна частина (офіційні висновки та рекомендації для прийняття рішення). Якщо будь-який член Комісії не погоджується зі звітом, він має право викласти окремо свою думку, що є невід'ємною частиною звіту. Усі учасники процесу мають бути ознайомлені з результатами розгляду питання і в разі наявності подати письмові зауваження або заперечення до звіту.

5.10 Кожна особа, щодо якої порушено питання щодо недотримання нею академічної доброчесності, має такі права: ознайомлюватися з усіма матеріалами перевірки щодо встановлення факту порушення академічної доброчесності, подавати до них зауваження; особисто або через представника надавати усні та письмові пояснення або відмовитися від надання будь-яких пояснень, брати участь у дослідженні доказів порушення академічної доброчесності; знати про дату, час і місце та бути присутньою під час розгляду питання про встановлення факту порушення академічної доброчесності та притягнення її до академічної відповідальності; оскаржити рішення про притягнення до академічної відповідальності до органу, уповноваженого розглядати апеляції, або до суду.

5.11 Звіт Комісії про розгляд питання щодо порушення академічної доброчесності надає впродовж трьох днів ректорові Інституту, який на його підставі приймає рішення про винуватість або невинуватість особи, проти якої було подано скаргу, та притягнення її до академічної відповідальності або застосування заходів дисциплінарного чи виховного характеру (у разі доведення провини). Прийняте рішення є підставою для видання відповідного наказу по Інституту. У разі виникнення нових обставин справи або недостатнього вивчення Комісією усіх поданих матеріалів, ректор Інституту може направити справу на додатковий розгляд.

5.12 Комісія повинна забезпечити конфіденційність розгляду питання щодо порушення академічної доброчесності та не допускати поширення інформації за межі відповідних регламентних процедур. Лише учасники процедури розгляду порушення академічної доброчесності можуть бути ознайомлені зі змістом скарги та матеріалами справи.

5.13 Рішення про притягнення до академічної відповідальності може бути оскаржене в письмовій формі впродовж десяти днів з моменту ознайомлення з прийнятим рішенням. Апеляція подається на ім'я ректора Інституту, який

призначає склад апеляційної комісії для повторного розгляду справи. Апеляційна комісія, у свою чергу, розглядає питання за процедурою, зазначеною у пп. 4.7-4.9, та готує новий звіт про порушення академічної доброчесності, який передає на розгляд ректору Інституту. Остаточне рішення приймається ректором Інституту або уповноваженою ним особою.

6. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

6.1 Усі зміни та доповнення до даного Положення вносяться шляхом відповідного рішення Вченої ради Інституту та вводяться в дію наказом Ректора.

6.2 Невиконання норм Положення є предметом розгляду Комісії щодо забезпечення академічної доброчесності.

6.3 З моменту затвердження в установленому порядку нової редакції «Положення про академічну доброчесність співробітників та здобувачів вищої освіти Приватного закладу вищої освіти «Харківський інститут медицини та біомедичних наук», попереднє втрачає силу.